

Nóż do cięcia wikliny na wiersze

NUMER INWENTARZA:

CMM/ŻŚ/76

TYTUŁ:

Nóż do cięcia wikliny na wiersze

AUTOR:

M. Pruszyński (kował)

CZAS POWSTANIA:

1934

TYP OBIEKTU:

narzędzie

RODZAJ:

Etnografia

DŁUGOŚĆ:

68.5 cm

SZEROKOŚĆ:

3.3 cm ostrza

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

MIEJSCE POWSTANIA:

Nieszawa, Polska

MIEJSCE POZYSKANIA:

Nieszawa, Polska

MATERIAŁ:

żelazo, drewno

TECHNIKA:

obróbka materiałów, kucie

DZIAŁ:

Historii Żeglugi Śródlądowej

LOKALIZACJA:

magazyn

OPIS:

Nóż o lekko wygiętym, zakrzywionym ostrzu, ściśniętym żelazną obręczą, wpasowanym w trzonek na długość ok. 9 cm. Ścinano nim wiklinę potrzebną do zrobienia tzw. wierszy. Są to stożkowate kosze z wlotem zwężającym się ku końcowi, zamykanym przez zawiązywanie lub zatykanie drewnianym czopem. Mogą mieć w środku tzw. serca, czyli zwężający się wlot zatrzymujący ryby. Narzędzia te stosuje się do połowu różnych ryb na jeziorach, rzekach, kanałach, szczególnie w miejscach zarośniętych. Na Wiśle w okolicach Torunia używano ich do połowu węgorzy; stawiano je również na minogi. Nazwa gwarowa: „knyp”.

BIBLIOGRAFIA:

Maria Znamierowska-Prüfferowa, Tradycyjne rybołówstwo ludowe w Polsce na tle zbiorów i badań terenowych Muzeum Etnograficznego w Toruniu, Muzeum Etnograficzne w Toruniu, Toruń 1988, s. 44–46.

CKWS
CENTRUM KONSERWACJI
WRAKÓW STATKÓW

NARODOWE
MUZEUM
MORSKIE
w Gdańsku

WIRTUALNE
MUZEUM
MORSKIE

Copyright © 2016 Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku. Niektóre prawa zastrzeżone

KONSERWACJA
I REWITALIZACJA
DZIEDZICTWA
KULTUROWEGO

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie – budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.
[POLITYKA PRYWATNOŚCI](#)